

РЕШЕНИЕ

№ 4631

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12615** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗД).
Образувано е по жалба от [фирма], представлявано от П. Х. Б., както и от П. Х. Б., в качеството му на управител и представляващ [фирма], чрез пълномощник адв. И. Й.-Т., против решение № 801 от 22.11.2021г., постановено по преписка № 856/2019г. по описа на Комисията за защита от дискриминация (КЗД).
В жалбата са развити доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. По същество се оспорват изводите на КЗД за осъществен състав на дискриминация по чл. 5 във вр. с чл. 4, ал. 1 ЗЗД по признак „сексуална ориентация“. Сочи се, че медиите имат право да публикуват свободно различни материали, включително такива, които разглеждат хомосексуалността в негативен аспект. Сочи се още, че въпросната статия, публикувана в електронната страница на в. „Труд“, е преведена дословно от редактор на вестника от материал, публикуван в Р. „Новости“. Искане се отмяна на решението.
Ответникът – Комисия за защита от дискриминация (КЗД) не взема становище по жалбата.
Заинтересованата страна – Р. С. С., чрез пълномощник адв. К., счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.
Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:
Производството пред Комисията за защита от дискриминация е образувано по жалба от Р. С. С. по повод на публикация в електронната страница на вестник „Труд,

собственост на [фирма], от 02.09.2019г. със заглавие „Педерастите в САЩ бият тревога“. Изнесени са твърдения, че публикацията представлява тормоз по смисъла на ЗЗД по признак „сексуална ориентация“, която има за резултат накърняване на човешкото достойнство на лицата с хомосексуална ориентация, какъвто се самоопределя жалбоподателят, и създава враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда.

В жалбата до КЗД е поместено цялото съдържание на статията, като някои части от нея са отбелязани с получер. Според жалбоподателя в статията се използват за нарицателни спрямо хомосексуалните хора обидни, унижаващи и подбуждащи към предразсъдъци и омраза епитети, а именно: „педерастични“, „перверзници“ и „содомити“; определят хомосексуалността като болест; обрисуват хомосексуалните хора като опасни - организирано и със зъл умисъл внедряващи „агенти“, както „във властите и медиите“, така и „в училището и здравеопазването“, за да извършват „агресивен натиск“ върху руската държава и „склоняват децата към опасно поведение“ - голословни твърдения, които убеждават читателската аудитория в това, че хомосексуалните хора са опасни и вършат опасна за останалите членове на обществото дейност, при това организирано и конспиративно. Според жалбоподателя статията недвусмислено твърди, че хомосексуалните хора „развращават безнаказано нашите деца в Интернет“ и открито осъжда същите да имат „достъп до ефира“ на медиите, т.е. да се ползват със свобода на изразяване.

Жалбоподателят счита, че съдържанието на статията представлява нарушение на забраната за дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на чл. 5 във вр. с § 1, т. 1 ДР на ЗЗД, тъй като представя на читателя образ на гей лицата като опасни, болни и извратени, вършещи конкретна вреда на обществото като цяло, така и на едни от най-уязвимите му членове - децата. Счита, че посоченият стереотипен образ на хомосексуалните хора не е собствен, авторски, а експлоатира редица стари и добре утвърдени стереотипи спрямо хомосексуалните хора, каквито се откриват в множество шества по света, а именно: че хомосексуалните хора влияят негативно върху демографското развитие, че вредят на децата, че са „развратни“, че хомосексуалността е болест и че това са хора, които крият не само хомосексуалността си, но са и като цяло потайни и действат в конспирация против интересите на останалите членове на обществото. Според жалбоподателя посочените стереотипи несъмнено са от естеството да създадат враждебна среда за хомосексуалните хора в обществото и да принизят достойнството им.

В изпълнение на правомощията си съгласно чл. 56, ал. 1 ЗЗД комисията е изисквала обяснения от П. Б., управител и представляващ [фирма], и му е дала възможност да представи доказателства в подкрепа на своята позиция. По преписката е постъпил отговор-писмено становище от П. Б., в който е посочил, че статията „Педерастите в САЩ бият тревога“ е публикувана на страницата на в. „Труд“ на 02.09.2019г., като материалът е препечатан от Р. Новости, преведен дословно от редактор на вестника.

С оспореното решение № 801 от 22.11.2021г. по преписка № 856/2019г. КЗД е установила по отношение на Р. С. от [населено място], че публикуването на статия на 02.09.2019г. в електронната страница във вестник „Труд“, собственост на [фирма], със заглавие „Педерастите в САЩ бият тревога“ на адрес: <https://trud.bg/педерастите-в-сащ-бият-тревога/> (архивирана на адрес: https://web.archive.org/web/20191021123804/https://trud.bg/педерастите-в-сащ-бият-тревога) ответните страни [фирма] и П. Б. – в качеството на управител и представляващ

[фирма], са допуснали извършването на дискриминация, представляваща нарушение под формата на тормоз по смисъла на § 1, т. 1 ЗЗД по признак „сексуална ориентация“ и нарушение на чл. 6 ЗЗД.

На основание чл. 76, ал. 1, т. 1 ЗЗД КЗД е наложила на [фирма] принудителни административни мерки, като е предписала на П. Б., в качеството му на управител и представляващ [фирма], следното: 1. разработването и въвеждането в [фирма] на методи и механизми за самоконтрол в медията по избор на ръководството ѝ и правила за недопускане на дискриминация в работата на редакторите и журналистите в медията, с която да бъдат запознати всички служители, към които са съотносими, с оглед недопускане на дискриминация; 2. докладване на Комисията за защита от дискриминация на резултатите от приложението на разработените методи и механизми за самоконтрол за недопускане на дискриминация; 3. премахване на съдържанието на статията от електронната страница на вестник „Труд“.

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 АПК, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 65 ЗЗДискр. и в предписаната от закона форма. При постановяването му са спазени административнопроизводствените правила, установени в Глава четвърта, Раздел I „Производство пред Комисията за защита от дискриминация“. Производството е образувано по реда на чл. 50, т. 1 ЗЗДискр. – по жалба на засегнато лице, председателят на КЗД е разпределил преписката на състав, който е определил между членовете си докладчик. Докладчикът е започнал процедура по проучване, в хода на която е изискал обяснения и информация от [фирма].

По съответствието на решението с материалния закон, съдът съобрази следното:

По делото не е спорно, че на 02.09.2019г. на електронната страница във вестник „Труд“, собственост на [фирма], е публикувана статия със заглавие „Педерастите в САЩ бият тревога“ „Администрацията на Т. обсъжда мерки за ограничаване на тяхната подкрепа“, от Р. „К.“, (Подзаглавие) О. пусна перверзниците и в армията, на адрес: <https://trud.bg/педерастите-в-сащ-бият-тревога/> (архивирана на адрес: <https://web.archive.org/web/20191021123804/https://trud.bg/педерастите-в-сащ-бият-тревога/>)

Според жалбоподателя съдържанието на статията уронва престижа и достойнството на лицата с хомосексуална ориентация и насажда предразсъдъци.

След анализ на съдържанието на статията, КЗД е приела, че публикуването ѝ на електронната страница във в. „Труд“ представлява „тормоз“ по смисъла на чл. 5 във вр. с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. и § 1, т. 1 от ДР на ЗЗД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. е въведена забраната на всяка пряка или непряка дискриминация по различни признаци, сред които и „сексуална ориентация“. В чл. 5 от ЗЗД е предвидено, че тормозът на основа на признаците по чл. 4, ал. 1 се смята за дискриминация. Легална дефиниция на понятието „тормоз“ се съдържа в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗД, според която това е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принижваща, унижителна, обидна или застрашителна среда.

Настоящият състав споделя изцяло изводите на КЗД, че посочената статия има откровено дискриминационно съдържание и представлява „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 ЗЗД. Касае се за „нежелано поведение“ на издателя на в. „Труд“, изразено словесно чрез публикация на статията „Педерастите в САЩ бият тревога“ в електронното издание на вестника. В случая различната сексуална ориентация е представена по начин, обективращ признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗД. Използваните квалификации внушават враждебност и накърняват достойнството и честта на лицата с различна сексуална ориентация, създават враждебна и обидна за тях среда.

Публикуваният материал съдържа епитети с утвърдена негативна семантика, унижаващи достойнството на нехетеросексуалните хора („педерастите“, „содомити“, „перверзници“), а така също и крайно негативни и оскърбителни стереотипи, представящи сексуалната им ориентация като болест, а обществената им дейност за повишаване на равноправието им - като агресивен натиск, като подмолна и неправомерна дейност („изстреляха агентите си във властите и в медиите“, „намърдват в училището и здравеопазването“, „содомията е проникнала дори в педагогическите университети“, „води страната към бездна и като дейност опасна за децата“).

Тези внушения спрямо хората с различна сексуална ориентация неминуемо засягат достойнството им и създават враждебна, принизяваща и обидна среда. Публикуваният материал съдържа субективни и тенденциозни внушения и насажда унижение и подценяване на лицата по признак „сексуална ориентация“.

Съгласно чл. 39, ал. 1 от Конституцията на Република България, всеки има право да изразява мнение и да го разпространява чрез слово - писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин. Според чл. 10 ЕКПЧ всеки има право на свобода на изразяването на мнения. Това право обаче не е абсолютно и може да бъде ограничавано, когато се накърняват правата и доброто име на друго; призовава се към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността – арг. от чл. 32, ал. 2 КРБ. Ограничаването на правото да се изразява мнение е допустимо по изключение с цел да се осигури защита на други, също конституционно гарантирани права и ценности, каквито са честта, достойнството и доброто име на личността – чл. 4, ал. 2 и чл. 32, ал. 1 КРБ и гарантираното право на защита срещу посегателство върху тях.

Във връзка с изложеното, законосъобразен е изводът на КЗД, че посочената статия внушава на читателската аудитория една обща негативна представа спрямо всички нехетеросексуални лица, при това статията е широко разпространена чрез средство за масово осведомяване. Използваните изразни средства представят нехетеросексуалните лица в негативен аспект, като се дават осъдителни оценки за тяхната ориентация. Статията съдържа епитети с негативна семантика, които несъмнено могат да накърнят достойнството на всеки един от представителите на тази общност и да допринесат за създаването на трайно негативни и враждебни нагласи към всеки човек с различна сексуална ориентация.

Неотнормено за съставомерността на нарушението е обстоятелството, че материалът е преведен дословно от редактор на вестника от материал, публикуван в Р. Новости. По аргумент от § 1, т. 1 ДР на ЗЗД тормозът като проявна форма на дискриминация има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Това означава, че за

осъществяване на нарушението е необходимо алтернативно наличието на цел или резултат, а не единствено на цел или кумулативно на цел и резултат. В този смисъл обосновано КЗД е отхвърлила аргументите на ответните страни, поддържани и пред настоящата инстанция, че не са имали конкретно намерение, респ. конкретно поведение, те. че не са целели последици на § 1, т. 1 ДР на ЗЗД, след като безспорно е доказано настъпването на противоправния резултат – накърняване на достойнството на засегнатото лице /жалбоподателя пред КЗД/ и създаване на враждебна, унижителна и обидна среда.

Изрично правомощие на КЗД, регламентирано в чл. 47, т. 4 ЗЗД, е да дава задължителни предписания по спазването на закона. Волеизявлението на органа има властнически характер, тъй като е с обвързващо действие по отношение на жалбоподателя, поради което, за разлика от препоръките по т. 6, подлежи на съдебно обжалване. Доколкото няма спор по фактите и предвид изложеното по-горе относно извършена дискриминация под формата на „тормоз“ по признак „сексуална ориентация“ чрез публикация на посочената статия, съдът приема, че дадените задължителни предписания до собственика на в. „Труд“ – [фирма], чрез представляващия го управител, са законосъобразни, тъй като те съответстват на установените факти и на материалния закон и са насочени към постигане на целта му. Решението на КЗД в тази му част е също законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения решението на КЗД е законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК основателна е претенцията на заинтересованата страна за присъждане на направените по делото разноски за заплатен адвокатски хонорар в размер на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от [фирма], представлявано от П. Х. Б., както и от П. Х. Б., в качеството му на управител и представляващ [фирма], чрез пълномощник адв. И. Й.-Т., против решение № 801 от 22.11.2021г., постановено по преписка № 856/2019г. по описа на Комисията за защита от дискриминация (КЗД).

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК [ЕГН] и П. Х. Б., в качеството му на управител и представляващ [фирма], да заплатят на Р. С. С. сумата от 500 /петстотин/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: